

מסורת הש"ס

(א) [נעיל ב-:] (ב) ג"א רבא
בזמנו. רש"ל, ג) שייך לעמוד
הקודם, (ד) [אכליין לשון הרמת
קול כז"ל. רש"ל, (ה) ז"ל
ירעם והוא גש"כ כב וכן הוא
בס"י, (ו) [דבריש ו ב"מ קח.],
(ז) ס"א ל"ג ול"ג רק הוא
הג"ה עד הס"ד. רש"ל,
(ח) שייך לעמוד הקודם,
(ט) [כדאיתא בכתובות פד.],

הגהות הב"ח

(א) גמ' הו' לוי דמי קניס:
 (ב) שם בעלגלם אלאלי עינא
 כר'ל ויפת לזו נמחק:
 (ג) רש"י ד"ה פתח וכו'
 טוב לך שינאות להפסיד:
 (ד) ד"ה ארבעה לללזו
 רעל ויזקקו עורות
 (ה) עורות עורות לעבדן:
 (ו) בא"ד אותה שדה
 דעשמי: (ז) תור' לז' א"ה
 וכו' דקאמר טעמא דגדר
 יניקין: (ח) ד"ה ארבעה וכו'
 איש: (ט) ה"ל סוף במזל דלמי
 נקן עליו את התקרה
 מנגלגין וכו' טעמא דגדר
 ניקין:

מוסף רש"י

מנה לי בידך אמר לו הין.
וצפני עדים ואמר להם אתם
עדי (שבושות חב). בתחילתך
שפורר. מלשם ומשעועה
לדוריתא (הו). אין לו
בידי. לא הו דברים מעולם,
חייב. לשלם ואינו נאמן
בשעועה, שהרי הומוק כפין
(שם). הימלוטי. שמונים
קורים קבצי פוחי חלונות
ונפתחין ונמקוס חורי קינז
קורות (ב"ב טו).

מוסף תוספות

וְיָוֵא אֶתְּפִי רַבִּינָא. ד' שָׁמוֹת הָיוּ לְרַבִּינָא סְבִיבוֹת אַרְבַּעָה מִנְרֵיו שֶׁל רוּבִינָא וּגְדַרְדִּי. הַבַּיִת לִי כְּמֵה דְגְדַרְדִּי. כִּכְז הוּא אֵלִיבָא דִּר' יוֹסִי דְלֵאמֹר הֵכָל לִפִּי מֵה שֶׁגְּדַרְדִּי דִּהְיָ קִרְל כְּדִמְכוּב לִקְמָן: יוֹמָא חַד הוּא גְדַר. רוּבִינָא

היה גודר תמרים מדקל שבשדהו:

קיצורא דהאיני. אשכול של תמרים
משל רוניא וצפוני: רמח ציה קנא. גער
צו רוניא צאריסיה דרבינא: א"ל
ציינא גויתא דאשעתך שחביצא הדקלין
עליך וימחא לך צערימתן: לא ימח אלא
עיוי צענלא מ' לא צעים כו'. כלומר
אפי' איין ירא מן הגנבים כריך אתה
לשמרן מן העוים: ולא גברא צעים
לאנלויי. להעיק וגעור בן (ו) וירעם
מברמ' אכלי (תהלים יח) וכן כל לשון
הכזרה צמרוס וינעמן: פיסיס צאנא
דאפיים. טוב צ' (ו) להתפיש צאנא
נטיירא הואיל ונתמלא לך: הגה"ה ואי
לא דאיננא לך כר' וסי' כו' מכלל דהכי
הלכמא. וכן פסק ר"מ. תמ"ט: אידיעא
ללא וד' לללא. איני שמעתי אלא ראען
אני אלא וד' אלא וד' אלא וד' אלא וד' אלא

[illegible]

רָצִיחַ לִיתֵן שֶׁכֶּר הַרְבֵּה לַעֲבֹדָנִי דְלֹאמְרִי אֵינִשִּׁי אֲרַבְעֵהוּ זֹחַ לְלוֹרֵךְ מִקֵּץ הָעוֹר וְאֲרַבְעֵה זֹחַ לְשֶׁכֶר הָעֲבֹדָנִי וְהֵינִי לְלֹאךְ לְפִיכֵךְ עֲשֵׂה יִשְׂרָאֵל וְטוֹב וְתֵהִי לִי שָׂדֶה זֶה לְפָרְסַנְתָּ בֵּיתוֹ וְ"וֹי" ד' לְלֹאךְ ד' כְּכֹרוֹת רָצִיחַ לַעֲבֹדָן עֵינִי ד' לְלֹאךְ כְּמוֹ כֵּן ד' לְלוֹרֵךְ עֲבָדָן עֲשִׂיר וּמִשָּׁל הוּא כְּנֶגֶד רוּיִנֵּא שֶׁהִיא רוּיִנֵּא אֲחַת בְּתוֹךְ שְׁדוֹת שֶׁל רֵינֵינֵא כְּדֹאמְרִי לְעִיל דְּרֵינֵינֵא אֲקִיפִיה מֵאֲרַבְעָה שְׁדוּתֵיהּ וְעֲבָשִׁי קֹנֶה לוֹ שֶׁהִיא אֶלֶל מֵאֵר רֵינֵינֵא וּמִפְסִיקִיה שְׂדֵה רֵינֵינֵא בֵּין שְׁדוּתֵיהּ וְ"וֹל" כִּרְפָרָא לְרֵינֵינֵא שֶׁעִיפֵשָׁה הָיִשֶׁר וְהָטוֹב לְהֵנִיחַ לְרוּיִנֵּא אֲחַת (ס) דְּעֲבָשִׁי יִהְיֶה לוֹ שְׁנֵים שְׂכָמוֹ שְׂאֲרֵךְ שְׁמִירָה לְשָׁנִי שְׁדוֹת [רָצִיחַ] ג"כ לֵאחֹד וּמִכְמֵה דְּבָרִים יֵצִיאת הָאֲחֵד מֵרַבּוּבֵה כִּיֵּצִאת שְׁנֵים וְנִמְלֵא רוּיִנֵּא מִשְׁתַּכֵּר: **בְּרַבְרִי תַחֲיִיבִין אוֹרוֹ לְנִגְנוּרָה עַד ד' אֲמוֹת.** דְּבִהִי סָגִי לְהִזְק רֵאִיהֶ: **בְּחוּקֵס סָנֵךְ.** אִם אָמַר הָאֲחֵד לֵאחֶר שֶׁבִנְאוֹ אֲנִי עֲשִׂיתִיו מִשְׁלִי שָׁלֵל רֵאֵה זֶה לְסִיעִינִי וּתְבַצֵּעַ חֲזִי הִיֵּצִיאה חֵה אֲוִמֶר נִתְחִי חֲלָקִי נִתְחִי נִתְחִי: **עַד שִׁיבִיֹא הַחֲבֹצֶה עֵדִים שֶׁבִצְעוּ אֵלַי נֵתן לוֹ דְּכִינן דְּחֹבֶה עֲלָיו לְסִיעִינִי וּמִשְׁפָּטוֹ יֵה: כֵּן גִּלִּי לֹא הִיא בֹרֶה מִשְׁלוֹ אֲלֵה הִיא לְזֻמָּה עֲלָיו בִּצְדִ' : סָמֵךְ לוֹ כּוֹתֵל אַחֵר.** לֵאחֶר שֶׁבִנְאוֹ הָאֲחֵד לְמַעֲלֵה מִד' אֲמוֹת הַרְבֵּה וְלֹא רֵאֵה הָאֲחֵד לְסִיעִינִי שֶׁבִצְעָהֶם סָמֵךְ כּוֹתֵל אַחֵר כְּנֶגֶד כּוֹתֵל זֶה כְּדִי לְסַכֵּךְ וְלִתֵּת עֲלָיו תְּקֵרָה מִכּוֹתֵל לְכוֹתֵל אַחֲרָיִם שֶׁלֵּא נֵתן עֲלָיו עֲדִינן הַתְּקֵרָה: **מִגְלָגִיל עֲלֵיו אִם סָכֵךְ דְּגִלִּי דְּעִמֵּיהּ דִּינִיחֵא לִיהֶ שֶׁבִצְעָהֶה דְּהִיאֵךְ: בְּחוּקֵס שָׁלֵא נֵתן.** אִם בִּזֵּא הָרֵאשׁוֹן וּתְבַצֵּעַ לְדִין לֵאחֶר שֶׁסָמֵךְ אֵת כּוֹתְלוֹ לְכוֹתֵל רֵאשׁוֹן וְאוֹמֵר לוֹ מִי חֲלָקֵךְ בְּמֵה שֶׁבִצְעָהֶיִה חֵה אֲוִמֶר נִתְחִי חֲלָקִי אֵינִי נִתְחִי אֲלֵא בְּעֵדִים שֶׁאֵין מִשְׁפָּט זֶה גִּלִּי לְכָל וְעַד שִׁיחִיבִיבֹהוּ בֵּית דִּין אֵינִי עֹשִׂי יִיתֵן: **גְּבִ' הַקּוֹצֵעַ וּמֵן לְחִצְרוֹ.** בְּמֵלֹא שֶׁלֹּוֹה: אֵילִינֵא

אלימא

אבל בסתם הלואה לא חשיב ליה תוך שלשים תוך¹ זמנו: **וְבֵא** בזמנו
וקבע לו זמן דאי לאו הכי ניהמניה שפרעו תוך זמן בזמנו דאי בעי

השותפין פרק ראשון בבא בתרא

ה'הגה"ה כתב בספרים אבל מקיף לא יחייב ליה נלא דמי רביעית.
וקשה למנן דיהיב ליה אפי' דמי רביעית דלמא לא יחייב ליה
כלל וכן משמע צפ' כ"ד הרגל (צ"ק ד: וס' ד"ה טעמא) דקאמר טעמא
(1) דניקף הא מקיף פטור ש"מ זה נהנה חז' לא חסר פטור ודחי שאני התם

רוניא אקפיה רבינא מארבע רוחותיו א"ל הב לי כמח דגדרי לא יהיב ליה הב לי לפי ⑥ קנים בזול לא יהיב ליה הב לי אגר נטירותא לא יהיב ליה יומא חד הוה קא גדר דיקלי אמר ליה לאריסיה זיל שקול מניה קיבורא דאהני אול לאתווי רמא ביה קלא א"ל גלית דעתך דמינח ניהא לך לא יהא אלא עיזא בעלמא מי לא בעי נטירותא א"ל עיזא בעלמא ⑦ לאו לאכלויי בעיא א"ל ולא גברא בעית דמיכלי לה אתא לקמיה דרבא א"ל זיל פייסיה במאי דאפייס ואי לא דאיננא לך דינא כר"ה אליבא דרבי יוסי רוניא זבן ארעא אמיצרא דרבינא סבר רבינא לסלוקי משום דינא דבר מצרא א"ל רב ספרא בריה דרב ייבא לרבינא אמר אינשי ארבעה לצלא ארבעה לצלא: **מתני'** ⑧ כותל חצר שנפל מחייבין אותו לבנותו עד ארבע אמות בחזקת שנתן עד שיביא ראיה שלא נתן ימד' אמות ולמעלן אין מחייבין אותו יסמך לו כותל אחר אע"פ שלא נתן עליו את התקרה מגלגלין עליו את הכל בחזקת שלא נתן עד שיביא ראיה שנתן: **גמ'** אמר ריש לקיש הקובע זמן לחבירו ⑨ ואמר לו פרעתוך בתוך זמני אינו נאמן ולואי שיפרע בזמנו אבוי ורבא דאמר תרויהו עבדי איניש דפרע בגו זימניה זימניה דמתרמו ליה וזוי אמר איזיל איפרעיה בי

רבינא מנרן מג' רוחות ורוניא מרוח אחת ואף על גב דלמרא בהמקטל
(ב"מ דף קס:) הני ארבע צני מנרא דקדים חד מינייהו וזנן מאי דזנן
זנן מ"מ סבר רבינא לסלוקי משום שהיה מנרן מג' אדדון ורוניא רק
מרוח אחת א"ל רב ספרא אמרי אינשי ארבעה לללא פירוש לעור גדול
כריך לתן לעבדן ד' וזי' וד' לללא עור כדן כלומר מאי ליתן מן
הקטן כמו מן הגדול שיש טורח בקטן כמו בקטן הוי' מאי טעמא דינא
דבר מנרא משום שיהיו כל שדותיו סובין שיוכל לחורשן בצמח אחת ולכן
הוא מנרן מרוח אחת כמו אתה מג' רוחות וה"ר אברהם פירש דהך
ארעא דזנן רוניא אמילרא דרבינא היינו אמנרא דאזנן שדות
שהיה רוניא ארסין בהן כדאמרי' רוניא שמלא דרבינא הוה וה"ק ליה רב
ספרא לרבינא אע"פ שאין לרוניא בגוף הקרקע כלום מכל מקום הואיל
שהוא עובדן^א הרי הוא מנרן^ב כמו דלמרי אינשי ארבעה לללא נותנין
ד' וזו על העור וכמו ק"ל כריך לתן לללא לאזנן המעבד את העור:
מארבע אמות ודעיה ארבע אמות ב"ב בחזקת שלא נתן.^ג
איידי כגון מדעינן דקדם חד וארביה למצריה והיה

מסרהב כדמשמע לינשא אין מחייבין אותו ולכן הוי בחזקת שלא נתן^א
וא"ל להעמיד בשעשה חזית^ד: **אע"פ** שלא נתן^ה (א) תקרה מנלגלין ע"י
את הב"ב. אע"ג דזה נהנה וזה לא חסר פטור מ"מ כיון דגלי דעתיה
דינחא ליה כדבולא חייב^ו וכן משמע גמי בכילד הרגל (ב"ב דף כ: ושם)
דקאמר טעמא דייקא הא מקיף פטור ש"מ זה נהנה וזה לא חסר פטור
ואפ"ה כשעמד ניקף חייב כן נראה לי אי גמי הכא זה חסר הוא שגורם
לו שהגביה הכותל למעלה מד' אמות כדי שלא יהיה לו היזק ראה
בשם ענין ממנו: **הקובע** זמן לחיבירו. אור"י דוקא קובע זמן
אמר פרעתיך תוך זמני איני נאמן. ונראה לי שיש עדים שמייב לו
אמר לא הלית לי כלום או לא קבעת לי שום זמן ולקמן מביע ליה
אי

מחייבין אותו לבנות אם טוען הלה ואמר אני נתתי והגבהתי עמו והלה אומר לא נתת הרי הוא בחזקת שלא נתן עד שיביא ראיה שנתן: הקובע זמן

עין משפט
נר מצוה

בב א מ"י פ"ג מהל'
שכנים הל' א סמוג עשין
פז טוש"ע ח"מ ס"י קנו
סעיף י:

בג ב מיי שם הל' ז
טוש"ע שם סעיף ח:
בד ג ד מיי שם הל' א
טוש"ע שם סעיף י:
בה ה מיי שם הל' ז
טוש"ע שם סעיף יא:

רבינו גרשום

בה ל' כמח דגריה הוא
 והוקפס שדך מן ורחה
 והשמתו חן ל' לפי חוקיה
 המגנין מחצותיה: ה' ב' ל'
 יקום עינים וכל' כלומר א'
 אל תרצה ויחיה שיעור דר'
 טוב חן ל' מיה שיעור
 יקום עינים בודל: הוה קא
 וקדקד: היה (לשקט)
 [ווקטן] וקדקד: א' א' רבינא
 לארסייה ל' איתיה ל'
 קאבור: כנון אשכול ש' ג'
 ו' תמרים תלום בקנה
 א' מאתו קדקד: ורמ שאל
 גער ב' באותו ורמ שאל
 וג' בתמרים: דנוחא ל'
 ביהו גדרים גדרים: אלא
 בעלמא. כלומר מ'
 א' בעת לעמד ביהו נטירות
 מחמת חן ל' א' ל' יספור
 שדך והשתא ל' ארציה:
 פשוטן חן ל' כרב הוה
 אליבא דר' יוסי. אלא הנה
 כנענא: ארבעה לעלמ'
 ארבעה לעלמ'. כלומר
 להדי' גדרים לאושפך
 עיני שיהו א' [עלמ']
 כ' ככרות למזונותיו ואנשי
 ביהו חן ל' ארבעה לעלמ'
 עיני מ' משל אמר ל' כלומר
 משהו חן ל' גבר מירא אינ'
 א' משום ועבד מירא אינ'
 וחובט וכיון וזה ורנא עני
 א' א' (אפס') א' א' א' (אפס')
 לחיות אלה שיהו א'
 א' א' א' א' א' א'

[illegible]